

Chương 340: Hội Đồng Ma Cà Rồng (5) - Mối Quan Hệ Giữa Các Thành Viên Thất Dạ Tộc

(Số từ: 3589)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

1:56 AM 08/04/2023

Đêm ở lâu đài Epiphax lạnh thấu xương.

Cơn bão tuyết không ngừng không có dấu hiệu dừng lại. Tuy nhiên, thật kỳ lạ, Epiphax được bảo trì tốt đã ngăn được gió lùa.

Tất nhiên, điều đó không có nghĩa là bên trong lâu đài ấm áp và ấm cúng. Ngược lại, những đêm ở Epiphax càng trở nên lạnh lẽo và ớn lạnh hơn.

Tuy nhiên, những chủ nhân thực sự của lâu đài vẫn không bị ảnh hưởng bởi nhiệt độ lạnh giá như vậy.

Đêm ở Epiphax.

Ma cà rồng Elf Luvien và ma cà rồng orc Gallarsh ngồi đối diện nhau trong phòng họp.

"Cô có nghĩ Lucynil sẽ hợp tác không?"

"Phải, cô ấy cảm thấy tội lỗi vì đã không tham gia Chiến Tranh Nhân Ma với Eleris."

"Hmm. Giả sử Lucynil không giúp chúng ta..."

Luvien nheo mắt, nhìn xuống hành lang.

"Tôi không hiểu Antirianus đang nghĩ gì."

Đôi tai dài của Luvien sụp xuống. Hội đồng Ma cà rồng không thường xuyên triệu tập, nhưng họ đã tồn tại trong một thời gian rất dài.

Mặc dù họ không gặp nhau thường xuyên, nhưng họ không có lựa chọn nào khác ngoài việc trở nên quen thuộc với nhau trong những năm qua. Đó là, tất cả mọi người ngoại trừ Antirianus, người vừa mới lên vị trí của mình.

Kết quả là Gallarsh biết rằng đôi tai sụp xuống của Luvien báo hiệu sự lo lắng hoặc ỉu rĩ của cô ấy.

"Ông ấy thật khó hiểu. Tôi thậm chí còn nghi ngờ về bản chất thực sự của việc thăng tiến của ông ấy."

Nghe những lời của Gallarsh, tai của Luvien vênh lên.

"...Vậy ra, ông cũng đã nghĩ như vậy."

"Cô không phải chính mình có chút nghi hoặc sao?"

"Chà, tôi nghe nói rằng Antirianus có một lịch sử hành vi bí ẩn, nhưng tôi không thể chắc chắn..."

Câu trả lời của Luvien có vẻ do dự, và Gallarsh gật đầu.

"Bất kể, tôi chắc chắn."

Đôi mắt đỏ của Gallarsh nhìn thẳng vào Luvien.

"Tôi chắc chắn rằng ông ta đã giết Chúa tể của Saturday trước đó."

"...Tại sao ông ấy lại làm vậy?"

"Nếu Maximilia chọn cái chết như Antirianus tuyên bố, và ông ta là người tiếp theo, thì đó sẽ là sau khi Hòn đá phù thủy được tạo ra. Nhưng điều đó đã không bao giờ xảy ra."

"...Đúng vậy."

Một lý do để sống.

Mục tiêu trước đây của Gia chủ của Saturday là tạo ra Hòn đá phù thủy huyền thoại, đỉnh cao của thuật giả kim. Để theo đuổi mục tiêu đó, ông trở thành ma cà rồng và là Chúa tể của Saturday.

Đột nhiên, Maximilia chết mà không hoàn thành nhiệm vụ cả đời của mình, và Antirianus xuất hiện, tự xưng là Chúa tể của Saturday tiếp theo. Gallarsh đã nghi ngờ Antirianus ngay từ đầu, giữa những hoàn cảnh kỳ lạ này.

Ông tin rằng Maximilia không chọn cái chết mà bị Antirianus sát hại.

Trước những lời của Gallarsh, Luvien nghiêng đầu.

"Tuy nhiên, ngay cả một thành viên trong gia tộc cũng có thể giết Chúa tể của họ sao? Điều đó là không thể."

"Antirianus là một pháp sư trước khi trở thành ma cà rồng."

"...Đúng vậy."

"Có thể ông ấy đã tìm ra cách. Có lẽ là cách để tránh bị kiểm soát."

Gallarsh lặng lẽ thì thầm, cánh tay lực lưỡng của ông ta căng ra khi bắt chéo chúng.

"Antirianus đã trở thành ma cà rồng và, chỉ trong 20 năm, đã trở thành Chúa tể của Saturday. Điều đó chắc chắn là đáng ngờ."

"...Đúng vậy."

Hai mươi năm có thể là một khoảng thời gian dài, nhưng đối với họ, nó chỉ thoáng qua như một khoảnh khắc. Trong mắt họ, có vẻ như Antirianus đã trở thành Chúa tể của Saturday ngay khi ông ta gia nhập gia tộc của mình.

Antirianus bị nghi ngờ đã giết Gia chủ trước đó và chiếm lấy vị trí này.

Cuối cùng, vì đó là chuyện của một gia tộc khác, không có lý do gì để họ can thiệp. Cho dù đó là sự thật thì đó cũng là chuyện nội bộ của gia tộc.

Tuy nhiên, cả hai đều đồng ý rằng, bất kể sự thật là gì, Antirianus rất nguy hiểm và khó đoán.

Đó là lý do tại sao Eleris cảnh giác với Antirianus, người đã dễ dàng tỏ ra sẵn sàng hợp tác.

"Nhưng lần này, ông ta hợp tác với Ma Vương..."

Gallarsh lẩm bẩm với vẻ mặt nghiêm túc.

Biểu hiện nghiêm túc của một con orc khá khác so với con người.

Từ góc độ con người, có vẻ như ông ta đang xem xét ai sẽ ăn thịt và giết.

"Ai mà biết được liệu ông ta có định giết Ma Vương và trở thành Ma Vương mới sau khi Darklands được khôi phục hay không?"

"...Ah, thôi nào. Ông ta không phải là Archdemon." Luvien khẽ lắc đầu, như muốn nói rằng đó là một suy nghĩ quá đơn giản. Về phía cô, Gallarsh lặng lẽ lẩm bẩm.

"Có rất nhiều cách. Vô số."

Nghe những lời đó, tai Luvien run lên kinh hãi. Nếu một người sở hữu Archdemon, người đó sẽ sở hữu Ma giới. Dù Antirianus có lý do để làm như vậy hay không, thì sẽ có cách nếu ông ta cố gắng. Các pháp sư là loại người sẽ tìm mọi cách nếu không có cách nào. Gallarsh, khoanh tay trầm ngâm, rồi mở to mắt như thể đưa ra quyết định.

"Tôi sẽ hợp tác. Nhưng chỉ để theo dõi Antirianus."

"...Cái gì?!"

Đôi mắt Luvien mở to trước quyết định đột ngột.

"Tôi không thể khoanh tay đứng nhìn những hành động khả nghi của ông ta được nữa".

"...Tôi không biết là Gallarsh lại ghét Antirianus đến thế."

"Luvien, tôi càng ghét cô hơn. Tại sao cô cứ quên những gì mình đã biết và bắt tôi phải giải thích mãi?"

Lãng quên.

Lúc đó, Luvien cười.

"Đó là cách tôi có thể chịu đựng thời gian trôi qua."

Cứ sau 200 năm, Luvien sẽ xóa tất cả ký ức của cô ấy ngoại trừ những ký ức quan trọng nhất.

Đó là lý do tại sao, mặc dù là Chúa tể ma cà rồng lớn tuổi nhất còn sống, cô ấy vẫn có thể tỉnh táo.

Kết quả là, Gallarsh không còn cách nào khác ngoài việc nổi giận mỗi khi phải giải thích điều gì đó trong quá khứ với Luvien, người đã quên mất nó.

Không phải ông không muốn nhắc đến chuyện cũ. Luvien sẽ hỏi một cách chủ động và khó chịu về những gì đã xảy ra trong quá khứ, như thể việc lắng nghe những việc làm đã bị lãng quên của chính cô ấy là một điều vô cùng thú vị.

Gallarsh thấy điều này thật mệt mỏi.

"Cô có nhớ tại sao Maximilia muốn tạo ra Hòn đá phù thủy không?"

"Tôi không... Ồ, phải rồi. Có phải vì Lucynil không?"

"Đúng vậy."

Gallarsh lặng lẽ nói.

"Đó là để trao linh hồn cho Lucynil."

Hòn đá phù thủy, được cho là có khả năng mang lại bất kỳ phép màu nào.

Việc theo đuổi mục tiêu cuối cùng của [thuật giả kim], thứ mà mọi người đều biết không thực sự tồn tại, nhưng lại là thứ mà mọi nhà giả kim đều mơ ước ít nhất một lần. Maximilia, cựu Gia chủ của Saturday, đã theo đuổi nó.

Chính vì vậy Gallarsh không thể tin được khi Antirianus bất ngờ xuất hiện và tuyên bố rằng cựu Gia chủ của Saturday đã tự kết liễu đời mình.

Nếu Antirianus đã giết Maximilia...

"Hừm."

Đôi tai của Luvien vểnh lên, và cô nở một nụ cười tinh tế.

"Vậy, ông lo lắng cho Lucynil hơn là Ma vương hay Ma giới sao?"

Trước tiếng cười tinh tế đó, Gallarsh cau có như thể điều đó không đáng để bực bội.

"Tôi đã có một mối quan hệ tốt với Maximilia có thể gọi đó là tình bạn."

Chỉ riêng vẻ mặt của ông ta thôi cũng có thể dễ dàng khiến nửa tá con người phải khiếp sợ, nhưng Luvien dường như đang trêu chọc ông ta như một đứa trẻ.

"Đó là tất cả."

Gallarsh chắc chắn đóng đinh nó xuống, như thế không bị hiểu lầm. Nghe anh nói, Luvien nhìn Gallarsh với vẻ mặt lấp lánh.

"Và với tôi thì sao?"

"Một mối quan hệ khó chịu."

"Tôi cảm thấy bị ra rìa..."

Đôi tai của Luvien sụp xuống buồn bã.

Miễn là mọi thứ đang diễn ra thuận lợi theo lời khuyên của Lucynil, thì không cần phải chọc tức Gallarsh và Luvien bằng những điều vô nghĩa nữa.

Chỉ cần có được sự hợp tác của hai Chúa tể ma cà rồng là một thành tích đáng kể. Nếu Gallarsh và Luvien quyết định không hợp tác, thì không có ý định tấn công họ.

"Tôi sẽ hợp tác."

Tuy nhiên, sáng hôm sau, khi Gallarsh đồng ý hợp tác, tôi không khỏi bất ngờ.

Chuyện gì đã xảy ra thế?

Có phải đã có một số thay đổi của trái tim qua đêm?

Lý do gì?

Nhưng con ma cà rồng orc có vẻ ngoài hung dữ đó dường như không khuất phục trước mối đe dọa

giết người, và ông ta cũng không đột nhiên tỏ ra có bất kỳ thiện chí mới nào đối với tôi.

Nó giống như tình huống với Antirianus. Ông ấy nói sẽ giúp, nhưng tại sao lại cảm thấy rẻ rúng như vậy?

"Làm việc cùng nhau bao giờ cũng vui hơn!"

Lucynil phản kích nhảy lên, bám lấy cánh tay đồ sộ của Gallarsh.

Nó trông giống như một con ve sầu đang bám vào cánh tay của người khổng lồ đó.

"Đừng làm phiền tôi."

*Cạch!

"Ầm!"

Tất nhiên, khi Gallarsh vung tay, Lucynil đã bị hất văng ra xa một cách thảm hại.

"Ow, đau quá, đồ quái vật!"

"Tôi biết, tôi không thích bị đeo bám. Và đừng gọi tôi là quái vật."

Lucynil rên rỉ từ bên cạnh, nhưng Gallarsh hoàn toàn phớt lờ cô ấy, như thể đó là chuyện bình thường.

Đó là loại cảm giác.

Trong số các Chúa tể ma cà rồng lớn tuổi này, chỉ có người trông trẻ tuổi mới hành động như một đứa trẻ thực sự, trong khi những ma cà rồng lớn tuổi khác xem điều này như thể họ đang thích thú

với cháu gái của mình, và chỉ có Gallarsh là ghét điều đó.

Chuyện này.

Có phải đó chỉ là một cuộc tụ tập của những người lớn tuổi quá mức?

Hội đồng ma cà rồng...

Có lẽ đó không phải là một cuộc tụ họp chính thức như vậy.

Cảm giác thật kỳ lạ, giống như đang xem một trò nhập vai kỳ quái nào đó, đến mức gần như không thể chịu nổi.

Nó giống như một nhóm người già sống một mình, với một trong số họ mắc chứng mất trí nhớ nghiêm trọng và cư xử như một đứa trẻ, phải không?

Tất nhiên, Eleris có thể không biết, nhưng một khi họ trở lại lãnh thổ của mình, có lẽ họ sẽ sống với cấp dưới của mình với tư cách là Chúa tể ma cà rồng hơn là sống một mình.

"Dù sao tôi cũng sẽ toàn tâm toàn ý hợp tác với anh."

"Vậy thì... chuyện theo tự nhiên chỉ còn lại một người."

Theo lời của Antirianus, ánh mắt của mọi người tự nhiên chuyển sang người cuối cùng.

Ma cà rồng Elf, Luvien.

"...Tại sao tôi lại trở thành phe thiểu số chỉ trong một ngày?" Quay lại khi họ cười nhạo về vị Vua không tồn tại, Eleris là người duy nhất đứng về phía tôi trong căn phòng này.

Bất kể hoàn cảnh cụ thể như thế nào, Luvien cuối cùng cũng bị cô lập như vịt dưới sông.

"À, không... Nếu tôi nói tôi sẽ hợp tác ở đây, thì có vẻ như tôi chỉ đang bị cuốn vào bầu không khí và hành động bốc đồng..."

Luvien cau mày, như thể khó chịu, và dậm chân trước khi thở dài thườn thượt.

"Phew... Chà, Gallarsh đã nói hôm qua rằng ông ấy sẽ đứng về phía anh, và tôi đã suy nghĩ một chút về điều đó. Nhưng..."

Luvien nhún vai.

"Anh nên biết rằng tôi sẽ chỉ giúp đỡ, không thể trung thành với cuộc sống của tôi hay bất cứ điều gì tương tự."

Không phải lòng trung thành mà là sự hợp tác lỏng lẻo.

Tuy nhiên, xét về đối thủ, chỉ bấy nhiêu thôi cũng đủ rồi. Antirianus nở một nụ cười hài lòng khi nhìn tôi.

"Với điều này, ngài đã có được sức mạnh của năm gia tộc ma cà rồng. Ôi, Người vĩ đại."

Tôi là người đã yêu cầu giúp đỡ, và tôi là người đã đạt được mục tiêu của mình.

Nhưng vì lý do nào đó, tôi không thể rũ bỏ cảm giác kỳ lạ rằng tình hình đang diễn ra đúng như mong muốn của Antirianus.

Bất chấp điều đó, tôi đã lập được một kỳ tích lớn khi thành lập liên minh với năm gia tộc Chúa tể ma cà rồng của Hội đồng ma cà rồng.

Tôi đã không mong đợi kết quả sẽ tốt như vậy. Tôi nghĩ rằng sẽ là một thành công lớn nếu chỉ một hoặc hai người tỏ ra sẵn sàng hợp tác, nhưng cuối cùng thì tôi đã xoay sở để đảm bảo sự hợp tác của tất cả các Chúa tể ma cà rồng.

Điều quan trọng là mặc dù sự hợp tác của họ là hữu ích, nhưng tôi không nên quá lạc quan. Tôi phải gạt bỏ quan niệm rằng họ hoàn toàn đứng về phía tôi.

Đó là một quan hệ đối tác, không phải thuộc hạ.

Antirianus, người ca ngợi tôi là một sinh vật vĩ đại và tỏ ra phục tùng nhất, khiến tôi cảm thấy khó chịu nhất.

Tất nhiên, tôi không chỉ có được sức mạnh của Chúa tể ma cà rồng.

Tôi cũng có được ảnh hưởng mà họ sở hữu.

Antirianus giải thích cho tôi về các gia tộc của mỗi ngôi nhà.

Hội đồng chỉ là nơi nhóm họp, không phải nơi họ sinh sống.

Căn cứ của Luvien nằm trong một khu rừng lá kim rộng lớn có tên là Rainwood ở phía tây bắc của lục địa.

Gallarsh đặt căn cứ của mình ở một vùng sa mạc tên là Gelkorgis ở phía nam lục địa.

Antirianus đề cập rằng ông ta có căn cứ tại một ngôi làng nhỏ ở Alphanera, một trong những quốc gia thứ yếu của đế chế.

Điều đó cũng bao gồm gia tộc của họ.

"Tôi cho rằng anh có thể đã đoán được điều này rồi, nhưng tôi chỉ có một mình."

Eleris nói rằng cô ấy là người duy nhất của gia tộc Hwayo của Tuesday. Tôi đã lường trước được điều này, vì Eleris chưa bao giờ đề cập bất cứ điều gì về gia tộc của cô ấy mặc dù là tộc trưởng Hwayo.

"Tôi giống thế."

Lucynil cũng vậy, không có gia tộc nào để gọi là của riêng mình. Nhìn thấy cô ấy, có phần dự đoán rằng cô ấy sẽ không thể lãnh đạo một nhóm.

Chúa tể ma cà rồng mạnh mẽ và các gia tộc của họ.

Cảm giác như tôi đã có được một đội quân chỉ với một vài từ.

Việc tôi ngày càng dần sâu vào nguy hiểm và đạt được một số thành công khiến máu tôi lạnh toát.

Bây giờ, tôi đã thực sự có khả năng tiến hành chiến tranh.

Sức nặng của suy nghĩ đó khiến nó khó thở. Tuy nhiên, tôi không thể do dự. Tôi đã quyết tâm ngăn chặn cuộc khủng hoảng công, bất kể điều gì.

"Tôi tìm mọi người sở dĩ không phải vì thực lực của mọi người, mà là vì kiến thức."

Như muốn hỏi đó là gì, tất cả đều nhìn tôi chăm chú.

Đây có thể là chìa khóa?

Nếu nó là chìa khóa, tôi sẽ được giải thoát khỏi mọi rắc rối đã ám ảnh tôi.

Hy vọng rằng đây có thể là sự khởi đầu.

"Đầu tiên, mọi người có biết cách mở một cổng không gian đến một thế giới khác không?"

Tôi đã yêu cầu các Chúa tể ma cà rồng và các pháp sư mạnh mẽ tiết lộ bí mật có thể giải thoát tôi khỏi số phận khốn khổ của mình.

"Thứ hai, nếu không, mọi người có biết bất kỳ chuyên gia ma thuật nào có thể biết và nơi ở của họ không? Ví dụ như Black Order hoặc Cantus Magna."

Lúc đó, tất cả họ đều mang vẻ mặt bối rối, đó là điều được mong đợi.

"Một cổng không gian đến một thế giới khác?"

Luvien nghiêng đầu.

"Tại sao anh lại tò mò về điều đó?"

Gallarsh thể hiện kiểu biểu cảm mà một orc sẽ làm khi bối rối.

"...Cả đời tôi chưa bao giờ nghe thấy một điều kỳ lạ như vậy."

Lucynil dường như đã từ bỏ sự hiểu biết.

"Thế giới khác..."

Antirianus mang một vẻ mặt tò mò.

Cuối cùng, câu hỏi cốt lõi là tại sao tôi muốn biết điều đó.

Họ sẽ không tin tôi nếu tôi nói rằng đó là để cứu thế giới, và ban đầu tôi đã nhận được sự hợp tác của họ với lý do xây dựng lại Ma giới.

"Darklands đã mất đi phần lớn sức mạnh. Chúng tôi đã trải qua những tổn thất gần như không thể đảo ngược. Ngay cả khi có sự hợp tác của mọi người, sẽ rất khó để đánh sập đế chế."

Cho dù cái cớ đó có vẻ mỏng manh đến đâu, tôi cũng không còn lựa chọn nào khác.

"Vì vậy, tôi dự định dùng các con quái vật từ các thế giới khác."

Vì trên thực tế có rất ít người sẽ giúp tôi một tay, nên tôi đã đưa ra tuyên bố gần như vô lý rằng tôi sẽ triệu tập một đội quân từ thế giới khác.

Trước lời nói của tôi, tất cả họ đều mang vẻ mặt bối rối hơn, đó là điều không thể tránh khỏi.

Có một sự náo động.

Họ nói điều đó là vô nghĩa, và ngay cả khi một thế giới như vậy tồn tại, thì cũng chẳng có lý do gì để họ giúp tôi cả.

Đặc biệt là Luvien và Gallarsh, những người biết tôi kỳ quặc, nhưng giờ dường như kinh hoàng khi nghĩ rằng tôi rõ ràng là mất trí.

Họ thấy đáng lo ngại khi tôi đưa ra một tuyên bố khó tin như vậy.

Lucynil mở to mắt nhìn tôi chằm chằm.

'Thằng này chắc điên rồi.'

Đó dường như là kết luận của cô ấy.

Antirianus, mặt khác, cười sảng khoái, dường như mất cảnh giác trước yêu sách thái quá của tôi.

Thật đáng sợ khi ông ấy cười như vậy.

"Nếu nó không hoạt động, nó sẽ không hoạt động, nhưng không có hại khi cố gắng tìm hiểu nó. Đó không phải là những gì họ nói sao? Không còn cách nào khác?"

Không có gì để mất bằng cách cố gắng.

Đó chỉ là vấn đề thảo luận về những thứ ở cấp độ đó. Mặc dù đó không phải là điều gì đó để nói một cách tùy tiện, nhưng cuối cùng, không có lý do nào khác để đưa ra.

Vì vậy, câu trả lời cho câu hỏi đầu tiên, cho dù họ có biết hay không.

Luvien, Gallarsh và Lucynil đều có vẻ như họ thậm chí còn không nghĩ đến một điều như vậy, dựa trên biểu hiện của họ.

Antirianus cũng không khác.

Các thành viên Hội đồng ma cà rồng không biết cách du hành đến thế giới khác.

"Được rồi, không biết cũng không sao. Còn câu hỏi tiếp theo thì sao?"

Thông tin về một pháp sư có thể biết một điều như vậy.

Một lần nữa, phản ứng của họ rất thờ ơ. Bất kể họ sống bao lâu, những người bất tử này có cuộc sống hơi trì trệ.

Vì vậy, họ không thể nhạy cảm với thông tin thế gian.

Nhưng sau đó.

"Đối với Cantus Magna, tôi đã từng tham gia với họ."

Antirianus đột nhiên nói như vậy.

"Thật sự?!"

"Đúng vậy, Lucynil."

Không phải tôi thốt ra lời nhận xét ngạc nhiên đó, mà là Lucynil.

Có vẻ như không ai trong số các Chúa tể ma cà rồng khác trong phòng có thể che giấu sự kinh ngạc của họ, như thể họ mới nghe thấy điều đó lần đầu tiên.

"Đó là trước khi tôi trở thành ma cà rồng, nhưng..."
Antirianus là chìa khóa để tiếp cận Cantus Magna.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading